

Протоієрей Іоанн Ілечко (12.05.1883 - 1.05.1958)

Протоієрей Ілечко Іван Григорович народився 12 травня 1883 р. в с. Костяшин (нині Люблінське воєводство, Польща). До 1907 р. проживав у будинку батьків. У 1911 р. закінчив Віфанську духовну семінарію. 17 квітня того ж року одружився з Марією Щербаковою, випускницею гімназії в Борисоглібську. 13 травня 1911 р. в Яблочинському Свято-Онуфріївському монастирі рукоположений в диякона, а 14 травня в священника єпископом Холмським Євлогієм (Георгіївський)¹. Призначений настоятелем приходу в с. Славятиче². В кінці того ж року по благословенню Священного Синоду о. Іоанн відправився на місіонерську роботу в с. Телиж Сокальського округу на Галичині. Але місцева влада була проти православної церкви, урядовці закрили православну каплицю і заборонили о. Іоанну виконувати релігійні обряди. Рятуючись від арешту, він переселяється на Волинь, де обслуговує парафію у Ваховській Гуті³.

З початком Першої світової війни вступив добровольцем до російської армії. Призначений на місце дивізійного священника 7-ї кавалерійської дивізії. Брав участь у боях у районі Володимир-Волинського та Кракова. У 1915 р. архієпископом Євлогієм відкликаний з армії і призначений місіонером серед колоністів

¹ ДАЗО. – Ф. 21. – Оп. 16. – Спр. 60. – Арк. 60.

² Нині Люблінське воєводство, Польща.

³ Архів УСБУ. – Арх. крим. справа 2170-С (Ілечко І.Г.). – Арк. 21.

на Волині. У 1917-1919 рр. – священник станиці Михайлівська Донської області. У 1919 р. емігрував до Чехословаччини, служив серед росіян-емігрантів у Празі. У 1920 р. з дозволу чехословацької влади переселився на Підкарпатську Русь¹. Єпископом Досифеєм (Васич) 1 серпня 1920 р. призначений на приход у с. Великі Лучки Мукачівського округу². У 1923 р. зведений у сан протоієрея. 16 жовтня 1921 р. о. Іоанн організував у с. Великі Лучки збір продуктів харчування для голодуючих в СРСР.

1 квітня 1927 р. перейшов на посаду настоятеля приходу в Мукачеві³. З 1928 р. по 1934 р. був учителем Мукачівської гімназії. 12 грудня 1929 р. на зборах православного духовенства в Хусті обраний благочинним Мукачівського округу⁴. Обслуговував сільські приходи в Нижньому Коропці та Старому Давидкові.

26 листопада 1938 р. єпископом Володимиром (Раїчем) призначений помічником настоятеля в с. Волове (тепер Міжгір'я)⁵. З 16 грудня 1938 р. викладав Закон Божий в державній реальній гімназії у Сваляві.

У 1939-1943 рр. – працював у архіві Єпархіального управління в Мукачеві⁶. Був одним із організаторів з'їзду Союзу православної молоді Підкарпатської Русі, що відбувався в жіночому монастирі в с. Липча у 1938 р.

Після війни обслуговував приходи у с. Руське Поле Тячівського округу та Нижній Коропець Мукачівського округу.

¹ ДАЗО. – Ф. Р – 1490. – Оп. 4д. – Спр. 172. – Арк. 128.

² ДАЗО. – Ф. 21. – Оп. 16. – Спр. 60. – Арк. 18.

³ Там само. – Арк. 19.

⁴ Там само. – Арк. 33.

⁵ Там само. – Арк. 181.

⁶ Архів УСБУ. – Арх. кримін. спр. № 2170-С. (Ілечко І.). – Арк. 12.

Отець Іоанн Ілечко,
1940-і рр.

1 лютого 1949 р. заарештований органами МДБ. У постанові на арешт від 21 січня 1949 р. вказувалося, що І. Ілечко разом з адміністратором православної церкви М. Поповим проводив серед духовенства антирадянську агітацію та намагався використовувати православне духовенство в боротьбі з СРСР¹. Під час обшуку у нього було вилучено газети та книги, які слідчий вважав антирадянськими.

На допиті 8 лютого 1949 р. І. Ілечко заявив, що дійсно критикував радянські органи місцевого самоврядування про ті чи інші заходи. 11 лютого 1949 р. він погоджувався з тим, що дійсно серед вірників говорив, що вчення марксизму-ленінізму є антирелігійне, що більшовики переслідують релігію, та вважав, що встановлення радянської влади в Росії є явищем тимчасовим. У свою чергу І. Ілечко відкинув звинувачення в агітації, спрямованій на зрив заходів радянської влади, і що говорив неправду на керівництво партії та Радянської держави².

У вирокі від 17 березня 1949 р. вказувалося:

«Ілечко, будучи вороже настроєним проти існуючого політичного строю в СРСР, проводив серед духовенства і віруючих антирадянську агітацію, використовуючи для цього релігійні забобони.

Підсудний літом 1948 р. в бесіді з гр. Сухоходеєвим висказував грубі наклепницькі випадки проти одного із керівників комуністичної партії і Радянського уряду.

В вересні м-ці 1948 р. на зборищі духовенства висказував своє вороже ставлення як православного священика до комуністичної партії, Радянської держави, про неминучість зміни політичного строю в СРСР, при умові чого може восторжествувати релігійне реакційне духовенство.

В час обшуку 1.02.1949 р. в квартирі підсудного знайдено значну кількість антирадянської літератури, зміст якої направлений на використання релігійних забобонів в боротьбі з комуністичною партією і Радянською державою.

¹ Архів УСБУ. – Арх. кримін. спр. № 2170-С. (Ілечко І.). – Арк. 2.

² Там само. – Арк. 16.

В частині епізоду, що підсудний в час малярської окупації призивав населення вести боротьбу проти СРСР, то такий епізод відноситься до часу звільнення Радянською Армією від окупантів.

Судова колегія вважає в діях підсудного обтяжуючою обставиною його активна ворожа пропаганда, яку він по суті проводив після його еміграції з СРСР в 1919 році.

Керуючись ст. ст.296, 297 КПК

ПРИСУДИЛА:

Ілечко Івана Григоровича на підставі ст. 54-10 ч. 2 КК з санкцією ст. 54-2 КК з застосуванням Указу від 26.05.1947 р. піддати до ув'язнення в ПТТ терміном на двадцять п'ять років, з поразкою у правах, передбачених п. а, б, в ст. 29 КК терміном на п'ять років, без конфіскації майна за відсутністю такого у засудженого»¹.

Покарання відбував у с. Долинське Карагандинської області Казахської РСР. Звільнений 5 січня 1955 р., в ув'язненні перебував 5 років, 11 місяців і 4 дні.

Після повернення на Закарпаття обслуговував с. Лалово Мукачівського району. Помер 1 травня 1958 р. Реабілітований 17 квітня 1991 р.².

Юрій Данилець

¹ Архів УСБУ. – Арх. кримін. спр. № 2170-С. (Ілечко І.). – Арк. 12.

² Там само. – Арк. 109.